

κλικ

κλικ, το, άκλ. ουσ. [ηχομιμητική λ. από τον ήχο που κάνει ο διακόπτης, όταν ανοίγει ή όταν κλείνει, ή όταν κλειδώνει ή ξεκλειδώνει κάτι], ιδίως εύχρ. στις φρ. *ένα κλικ*, δηλώνει ελάχιστη απόσταση ή μετακίνηση: «θέλει ένα κλικ ακόμα για να ενώσουν οι δυο άκρες». Ανάλογα με την περίπτωση ακούγεται και *δυο κλικ* ή *τρία κλικ*, όχι όμως παραπάνω.

- *κάνε (ένα, δυο, τρία) κλικ (αριστερά, δεξιά, μπροστά, πίσω)*, μετατοπίσου ελάχιστα (αριστερά, δεξιά, μπροστά, πίσω): «κάνε ένα κλικ αριστερά ν' ακουμπήσω το πόδι μου || κάνε δυο τρία κλικ δεξιά για να καθίσω κι εγώ || κάνε δυο κλικ μπροστά, σε παρακαλώ, για να χωρέσω κι εγώ».

- *μου 'κανε κλικ* ή *μου 'κανε το κλικ*, (στη νεοαργκό) μου έκανε έντονη εντύπωση, με συνεπήρε συναισθηματικά, ήταν η αιτία να αποφασίσω για κάτι: «με την πρώτη ματιά που μου 'ριξε αυτή η γυναίκα μου 'κανε κλικ || ο λόγος που μου 'κανε το κλικ να γράψω αυτό το βιβλίο, ήταν ο φόβος μου μήπως χαθούν πολλές από τις λέξεις που έχω συλλέξει στα σαράντα πέντε αυτά χρόνια της αναζήτησής μου μέσα στα μονοπάτια της ελληνικής γλώσσας».

κλίκα, η, ουσ. [<γαλλ. clique <ρ. cliquer (= χειροκροτώ)]. **1.** ομάδα ατόμων, που βρίσκονται γύρω από ένα πρόσωπο που διαθέτει εξουσία και το κολακεύουν για προσωπικό τους όφελος, ομάδα εγκαθέτων χειροκροτητών: «αυτόν τον άνθρωπο τον κατάστρεψε η κλίκα του». **2.** ομάδα ατόμων που αλληλοϋποστηρίζονται, με σκοπό την άμεση και σίγουρη ικανοποίηση των συμφερόντων τους: «όλες τις καλές θέσεις στις δημόσιες επιχειρήσεις τις πήρε η κλίκα του κυβερνώντος κόμματος». **3.** κλειστή παρέα, κλειστός κύκλος ατόμων, που δε δέχεται νέες γνωριμίες και συντροφίες και που αποτελείται συνήθως από άτομα υπεροπτικά ή περιθωριακά: «μου κάνει εντύπωση που σου πρότειναν να βγείτε, γιατί αυτοί είναι κλίκα, και το καλό που σου θέλω μακριά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας